

изобилно и стараеше ся да мя задържи. Азъ бѣхъ зель даже да ся двоумѣхъ, когато тестъ ми извика : какво ся помайвашъ, трѣгвай, Любинскый, бащѣ, съ- пругѣ, чада, всичко трѣба да жьртвуваме, кога е работата за отечеството.

И тѣй, като ся удалчихъ, трѣгнахъ толкозьско- ро, щото на утринь-тѣ до пладне стигнахъ на Ксендзово, дѣто намѣрихъ четырдесятъ-тѣ юнацы, рѣшени всичко да вършатъ. Господа, казахъ имъ, работата е да отведемъ единъ царъ отъ столицѣтъ му, тѣзи които прѣдприематъ едно таквозъ нѣщо трѣба да сж кадърны и да го извършатъ; за туй или сполукѣ или смърть ны очакува. Слѣдъ това кратко ободрително слово, пригответехмы ся да трѣгнемъ. Калубскый прѣдизвѣстенъ, имаше готовы дванадесетъ кола натоварены съсъ сламѣ и сѣно отъ които всякы едни ги влачахъ четыри, фкы коніе. Обличваме ся всички въ селскы дрехы; а сабитѣ, пищолытѣ, сѣдлата на коніетѣ, наедно съ дрехытѣ си скривамы въ сѣното на колата си; опрѣдѣлихмы помежду си много знакове и сигналѣтъ за събира- ніето ни. Дванадесетъ души отъ съзаклетницытѣ, като имахъ за прѣдводитель Калубскаго щѣхъ да влѣ- затъ съ колата въ Варшавѣ, останѣлото отъ малкѣ- тѣ ми четѣ подраздѣлихъ, и за да не дамъ нѣкое подозрѣніе, всички трѣбаше да вървятъ нѣколко на раздалечь едни отъ другы, и да влѣзатъ не прѣзъ едни врата въ столицѣтъ. И тѣй трѣгнахмы въ сѣ- ботѣ на 2 Ноемврѣя 1771, и като стигнахмы въ